

מידעון להווה

בס"ד, ז' אדר א' תשפ"ד, פרשת תרומה

דברי פתיחה

הרב שרגא פונקטר, ראש הישיבה

לבנים היקרים מאוד והוריהם, שלום וברכה.

מלחמת חרבות ברזל. הקרבות בחזית הצפון מתעצמים ועולים מדרגה.

לצערנו הרב חיילת נהרגה במתקפת הטילים על צפת. ליבנו התרחב משמחה השבוע כשהתעוררו לשמוע את הבשורה על חילוצם ללא פגע של 2 שבויים במבצע הרואי של לוחמי ימ"מ, שב"כ וכוחות צה"ל. התאבלנו על מותם של 5 לוחמים נוספים ושמענו על המשא ומתן לשחרור החטופים שאינו מתקדם. בשעה שאני כותב את המידעון התבשרנו שוב – "הותר לפרסום" על נפילת חלל צה"ל סמ"ר רותם סהר מסיירת הצנחנים שנהרג בהיתקלות עם מחבלים בחאן יונס. איתנו נפצעו עוד 6 חיילים מהסיירת. ימים קשים וכואבים עוברים עלינו וכולנו צריכים ישועות ונחמות מה' יתב'.

במישור הישיבתי- שמחנו לשובו של מחנך כיתה י'5 הרב יהודה ברא"ז שמשרת בחטיבת הצנחנים, לאחר 126 ימי שירות בצפון וברחבי רצועת עזה. בשבוע הקרוב אנו מצפים לשחרורם של עוד 3 ר"מים אך במקביל 2 ר"מים חוזרים לשירות בסבב שני- הרב אבנר הרשקוביץ והרב רודיק. אנו מתפללים שהקב"ה ישמור עליהם בתוך כלל הלוחמים ושיבם מהרה בריאים ושלמים למשפחתם ולישיבה.

שיחות חיזוק בישיבה. ביום שני התארח בישיבה אלישע מדן מסיירת הצנחנים.

אלישע איבד את שתי רגליו בקרב שבו נהרגו 5 חבריו ובהם חברו הטוב-הרב יוסי הרשקוביץ מנהל תיכון פלך בנים בירושלים. אלישע הגיע לבית המדרש נישא על כיסא גלגלים, ישב סמוך לארון הקודש ומול בית מדרש מלא לחלוטין, נשא את אחת השיחות המרגשות והמשמעותיות ביותר שנשמעו בישיבה בחודשים האחרונים. אלישע הקדים וסיפר לבנים על הישוב שהקים ועל יחידות צה"ל מגוונות שהיה, שלחם בהם או היה שותף בהקמתם (יחידת מרעול- יחידת סיור וגששות) ועל השירות בסיירת הצנחנים. אלישע שיתף את הבנים בתחושות ותובנות שהיו לו בזמן המאבק ברפורמה המשפטית כחבר קיבוץ מעורב. לאחר ההקדמה תיאר את מה שעבר בשמחת תורה- בזינוק לקרבות מבית הכנסת לכפר עזה, הלחימה בישובים, הבלבול והתדהמה. התגייסות כל הכוחות להצלת הישובים ומסירות הנפש של המתנדבים הרבים. אלישע תיאר את אחוות הלוחמים ואת הפציעה הקשה שעבר ושיתף את הבנים בתחושות הקשות עת ריחף בין חיים למוות, בשעות שהרופאים כמעט והתייאשו מהצלתו. אמר בעיניים דומעות את המזמור שלחש וחזר שוב ושוב בתת הכרתו כשהבין שישירוד: **אֶהְבֶּתִי כִּי־יִשְׁמַע ה' אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנָיִ: כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנִי | חֲבֵלֵי־מוֹת וּמְצָרֵי שְׂאוּל מִצְּאוּנֵי צָרָה וַיִּגְוֹן אֶמְצָא וּבְשִׁים־ה' אֶקְרָא : אֲנָה ה' מִלְטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן ה' וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה' דַּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיְכִי כִּי־ה' גָּמַל עָלַיְכִי: כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינַי מִן־דַּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:.....**

אלישע הדגיש בדבריו כי התחזק באמונתו לאחר הפציעה. הוא הדגיש כי הוא מבין שחיוו ניתנו לו במתנה ועליו להצדיק כל רגע נוסף שנתן לו הקב"ה. הוא מרגיש שעליו לעשות טוב ולחיות למען

ילדיו ומשפחות החללים שלחמו לצידו.
השיחה הייתה מרובת מסרים ומרגשת מאוד.
התחושה של כל הנוכחים הייתה התעצמות גדולה.

כל הנוכחים בשיחה חשו נרגשים ומחוזקים. **תודה רבה
להורים מר חנן בראל ולמר איציק גולן שדאגו להוציא את השיחה
לפועל.**

ביום שני התארח בישיבה הרב יצחק נריה (נכדו של הרב משה צבי נריה). הרב שוחח עם הבנים על המסקנות שלנו מאירועי החודשים האחרונים. **הרב הדגיש כי תהליכים גדולים מתחילים במעשים קטנים בסביבתו והתמדתו של כל אחד מאתנו. מעשיה והתקדמות בסביבה הקרובה של כל פרט בחברה.**

ביום רביעי הגיעו לישיבה הוריו של בוגרנו היקר מירון משה גרש הי"ד שנהרג בקרבות בעזה. מירון שירת ביחידת יהלום והיה מומחה בלחימה במנהרות ובשיטות הלחימה בתת קרקע. מירון שהיה בן יחיד להוריו עשה ככל יכולתו לעשות את הטוב ביותר בכל מקום שהתנדב ולהעניק את כל כוחותיו למדינת ישראל בשרותי הכבאות וההצלה ובשירותו ביחידת יהלום. ההורים שיתפו את התלמידים בערכים שמירון קיבל בישיבה, במחויבות שהרגיש לכלל ישראל ובמוסר העבודה והלחימה שהיה מנת חלקו בצד רגישות עמוקה לכל אדם. תלמיד הישיבה היקר, יהונתן נפרסטק העניק להורים תמונת - רישום מדהימה של מירון. ההורים הודו לישיבה על הקשר והחיבור למירון ולמשפחה.

יום סיירות הקודש. היום (יום חמישי) התקיים יום שיא של תלמידים שמשותפים בלימוד תורה לשמה, סיירות קודש ואלה החפצים בחיזוק רוחני. התלמידים יצאו לישיבת ההסדר "מעלה אדומים" ושמעו שיחות ושיעורים מפי הרב והסופר חיים סבתו, הרב חיים כלילי והרב אלישע אבינר. אירועים דומים מתרחשים בישיבה מעת לעת. נשמח שתעודדו את הבנים ליטול חלק באירוע חוויתי בלתי פורמאלי המעניק חיבור רוחני נוסף לקדושה ולדמויות בעלות שיעור קומה רוחני. אשמח מאוד שתדברנו את הבנים להשתתף בשיעורי התורה הרבים שמתקיימים בישיבה מידי יום.

יום נטיעות - תנועות בנ"ע ועזרא.

ביום שלישי הקרוב יתקיים יום נטיעות (מאוחרות). אי לכל כיתות ז"י-א ילמדו עד השעה 10.30, ובני כיתות י"ב ילמדו בישיבה יום רגיל.

פרשת תרומה

פרשת השבוע מדברת גם על הכרובים שפניהם היו "איש אל אחיו". כמה חשוב תמיד ובמיוחד בתקופה זו, שנראה את האחר, את האח שלנו.

בוא נראה מה פרשת השבוע מלמדת אותנו.

ופניהם איש אל אחיו....

אחת היצירות המיוחדות שהיו במשכן ובמקדש הן הכרובים. עמידתם של הכרובים על הכפורת הייתה מיוחדת: "וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעַלָּה סְכָכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת יָהִיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים".

התורה אינה מתארת את צורתם של הכרובים, ונחלקו הפרשנים בכך. הרשב"ם מפרש, שצורתם הייתה כצורת עופות בעלי כנפים. לעומתו רש"י מצטט את דברי חז"ל, שלכרובים היו פני תינוק. התגלותו של ה' יתב' התרחשה מתוך הכרובים עצמם - ונעדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרובים". ומסביר המדרש (ילקוט שמעוני פרשת ויקרא תל - "הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא? ראה חיבתן של ישראל להיכן גרמה לכבוד הזה המרובה, כביכול נדחק להיות מדבר מעל הכפורת, מבין שני הכרובים".

ה' יתב' אשר מלוא כל הארץ כבודו מצמצם את כבודו. בשעה שחביבים ישראל לפני ה' הוא מצמצם את קולו מבין שני הכרובים. זאת ועוד, הכרובים היו סימן מובהק לטיב היחסים שבין כנסת ישראל לה'. הדבר בא לידי ביטוי בכיוון פניהם של הכרובים:

"כיצד הם עומדים? ר' יוחנן ור' אלעזר אחד אמר פניהם איש אל אחיו וחד אמר פניהם לבית ... לא קשיא כאן בזמן שעושין רצונו של מקום כאן בזמן שאין עושין רצונו של מקום".

כיוון פניהם של הכרובים הושפע ממצבה הרוחני של כנסת ישראל. כאשר עושים רצונו של מקום פניהם איש אל אחיו, ואם אינם עושים רצונו פניהם אל הבית. (הפנים לכיוון הבית, לאחור)

המחזה העולה מהתבוננות בכרובים הוא של שני גופים המתאמצים לעוף, כנפיהם כבר פרושות בשני כיוונים מנוגדים, אך יחד עם זאת מביעים הם אהבה זה כלפי זה ומאוחדים עם הכפורת עצמה. זה המתח הקיים במבנה הכפורת: מחד, שני הקצוות - "כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה", ומאידך, הקישור האחדותי אל הכפורת - 'מן הכפורת תעשו את הכרובים על שני קצותיו! מחד הכרובים על סף תנועה - "והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה" ומאידך, הם מקושרים זה אל זה ואל הכפורת.

יתכן שכיוון הפנים של הכרובים אינו רק סימן לטיב מערכת היחסים שבין ישראל לבין ה', אלא הוא גם משקף את ההתנהלות של האומה בינה לבין עצמה. כאשר פני הכרובים אל הבית אל האנוכיות, אל עצמם, הרי מבטם לעבר החומריות, לעבר הבית וזו התנהלות פסולה ולכן נחשבים שאינם עושים רצונו של מקום. אולם כאשר פניהם איש אל אחיו כל אחד נותן את דעתו למצוקתו של חברו כמתבקש בחברה

מתוקנת ולכן נחשבים הם כעושים רצונו של מקום.

5

זו הסיבה שנצטווה משה לעשות שני כרובים ממקשה אחת ולא להסתפק בכרוב אחד. **אדם אינו יכול להרשות לעצמו לחיות רק למען עצמו** אלא מוטלת עליו חובה להיות חלק מקהילה, חלק מחברה, חלק מעם.

עניין נוסף שניתן ללמוד מהכרובים הוא השיח הנכון שצריך להתקיים בין קבוצות או אנשים שחלוקים בדעותיהן. כאשר פניהם איש אל אחיו מתוך כבוד הדדי ושלום אזי מחלוקותיהן תהיינה לשם שמים. אולם כאשר כל אחד מתייחס רק להשקפתו ומסתכל אל הבית שלו ומתעלם מהשני אין זו מחלוקת לשם שמים.

לפני ה-7 באוקטובר, "השבת השחורה", היינו במצב שכל אחד, כל קבוצה הסתכלה כלפי עצמה, לא הייתה שום התחשבות בקבוצה השנייה, הקיטוב והמחלוקת בעם הייתה קשה מאוד. היינו במצב של הפנים לבית. במשך 4 החודשים שאנו עדיין בעיצומם של ימי המלחמה, אנחנו במצב של "ופניהם איש אל אחיו". תפילתי היא שנישאר במצב זה גם לאחר המלחמה. שנכבד אחד את השני, שנאהב אחד את השני, שנרבה באהבת חינוך ולא נפסול אחד את השני, ואז אי"ה קול ה' יצא מן הכפורת וכולנו נרבה באהבת ב-"קול ה' בכוח, קול ה' בהדר

אוהבכם ומוקירכם מאוד
שבת שלום ובשורות טובות לכולם
שרגא פרוכטר – ראש הישיבה

